

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 178

P A R T E A I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 27 iulie 1993

S U M A R

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI	
16. — Hotărâre privind Regulamentul Senatului . . .	1—15

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

S E N A T U L

H O T Ă R Ă R E

privind Regulamentul Senatului

În temeiul art. 61 alin. (1) din Constituția României,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Senatului prevăzut în anexă, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data prezentei hotărâri, Hotărârea Senatului nr. 13/1990 privind Regulamentul Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 bis din 28 iunie 1990, își încetează aplicabilitatea.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 30 iunie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 30 iunie 1993.

Nr. 16.

REGULAMENTUL SENATULUI

CAPITOLUL I

Organizarea Senatului

SECȚIUNEA 1

Norme privind constituirea Senatului

Art. 1. — Senatul nou-ales se întrunește, potrivit Constituției României, la convocarea Președintelui României, în cel mult 20 de zile de la alegeri.

Art. 2. — Până la alegerea Biroului permanent, lucrările Senatului sunt prezidate de cel mai în vârstă senator, asistat de 4 secretari, cei mai tineri dintre senatori. Imposibilitatea exercitării atribuțiilor de către președintele de vârstă sau de către unul ori mai mulți secretari, atrage, de drept, înlocuirea acestora cu următorii senatori, potrivit aceluiași criterii.

Art. 3. — Pentru validarea mandatelor, Senatul alege, în prima sa ședință, o comisie compusă din 12 senatori, care să reflecte configurația politică a Senatului rezultată din alegeri.

Art. 4. — Numărul senatorilor ce vor fi propuși în comisia de validare de către fiecare partid sau formațiune politică este în funcție de numărul senatorilor acestora.

Propunerile pentru stabilirea numărului de senatori ce revine fiecărui partid sau formațiune politică se fac de reprezentanții acestora și se transmit secretarilor. Președintele de vârstă prezintă Senatului aceste propuneri, în ordinea numărului de senatori ai fiecărui partid sau formațiune politică. Senatul hotărăște asupra propunerilor cu votul majorității senatorilor prezenți.

Componența comisiei se aprobă de Senat cu votul majorității senatorilor prezenți.

Art. 5. — Comisia de validare își începe de îndată activitatea, își alege un președinte și doi vicepreședinți care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în trei grupe de lucru cuprinzând câte 3 membri. Alegerea se face prin vot deschis.

Art. 6. — Biroul comisiei de validare repartizează grupelor de lucru dosarele primite de la Biroul Electoral Central pentru alegerea senatorilor.

Verificarea legalității alegerii senatorilor care compun grupele de lucru se face de către biroul comisiei de validare.

Biroul comisiei de validare și grupele de lucru sunt obligate să prezinte comisiei propunerile privind validarea sau invalidarea mandatelor de senator, în scris, în termen de cel mult 3 zile de la constituirea acesteia. Propunerile se adoptă cu votul majorității membrilor comisiei.

După expirarea termenului de 3 zile, discutarea dosarelor nesoluționate se face în plenul comisiei.

Art. 7. — Comisia de validare poate propune invalidarea alegerii unui senator numai în cazul în care constată că alegerea acestuia s-a făcut prin fraudă electorală.

Art. 8. — Comisia de validare, în cel mult 4 zile de la constituire, întocmește un raport în care vor fi nominalizați senatorii pentru care se propune validarea sau invalidarea mandatelor, cu motivarea propunerilor de invalidare.

Art. 9. — Raportul este aprobat de comisie cu votul majorității membrilor acesteia; în caz de paritate, votul președintelui este hotărâtor. Opiniile diferite se consemnează și fac parte din raport.

Art. 10. — Senatul se întrunește în a 5-a zi de la constituirea comisiei de validare pentru dezbateră raportului prezentat de președintele comisiei.

Art. 11. — Senatul se pronunță printr-un singur vot asupra listei cuprinzând numele și prenumele senatorilor propuși pentru validare. Senatul dezbate și se pronunță prin vot pentru fiecare senator propus pentru invalidarea mandatului.

Validarea sau invalidarea mandatelor de senator se face cu votul majorității senatorilor prezenți.

Art. 12. — Senatul este legal constituit după validarea a două treimi din mandatele de senator.

SECȚIUNEA a 2-a

Norme privind constituirea grupurilor parlamentare și a Biroului permanent al Senatului

Art. 13. — În vederea formării organelor de lucru și desfășurării activității Senatului, senatorii se pot constitui în grupuri parlamentare.

Un grup parlamentar poate fi constituit dintr-un număr de cel puțin 5 senatori, care au fost aleși pe listele aceluiași partid sau ale aceleiași formațiuni politice.

Un senator poate face parte dintr-un singur grup parlamentar.

Senatorii aleși pe listele aceluiași partid sau ale aceleiași formațiuni politice nu pot constitui decât un singur grup parlamentar.

Art. 14. — Senatorii aleși ca independenți se pot afilia unuia dintre grupurile parlamentare constituite potrivit art. 13 alin. 1 și 2.

Trecerea de la un grup parlamentar la altul, precum și constituirea de grupuri parlamentare ale unui partid sau unei formațiuni politice care nu a participat la alegeri sau care nu a obținut locuri în Senat în urma alegerilor este interzisă.

Senatorii care părăsesc un grup parlamentar constituit potrivit art. 13 alin. 1 și 2 nu se pot afilia altui grup parlamentar și nu pot reprezenta partide sau formațiuni politice care nu au obținut mandate în Senat în urma alegerilor sau nu au participat la aceste alegeri.

Senatorii aleși ca independenți sau deveniți independenți prin părăsirea grupurilor parlamentare nu se pot asocia între ei pentru constituirea unui grup parlamentar.

Art. 15. — Grupurile parlamentare constituite potrivit art. 13 își aleg un președinte, 1—2 vicepreședinți și un secretar.

Președintele grupului prezintă Senatului numărul senatorilor și componența nominală a grupului parlamentar pe care îl conduce.

Succesiunea prezentărilor se stabilește de către președintele de vârstă al Senatului, în ordinea mărimii grupurilor parlamentare.

La grupurile parlamentare, în funcție de numărul membrilor acestora, pot fi încadrați 1—5 experți, precum și un șef de cabinet.

Art. 16. — După constituirea legală a Senatului se aleg președintele Senatului și ceilalți membri ai Biroului permanent al acestuia.

Președintele Senatului este și președintele Biroului permanent, din care mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 2 chestori.

Compunerea Biroului permanent se stabilește, prin negocieri între reprezentanții grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a Senatului rezultată din alegeri. În cazul în care nu se ajunge la un acord, problema se supune votului Senatului.

Art. 17. — Președintele Senatului este ales, prin vot secret, cu buletine de vot pe care sunt înscrise numele și prenumele tuturor candidaților propuși de grupurile parlamentare. Fiecare grup parlamentar poate face o singură propunere.

Este declarat ales președinte al Senatului candidatul care a întrunit, la primul tur de scrutin, votul majorității senatorilor.

Dacă nici un candidat nu a întrunit numărul de voturi necesar se organizează un al doilea tur de scrutin, la care participă primii doi candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi, cât și, după caz, candidații care au obținut un număr egal de voturi care îi clasează pe locul al doilea; va fi declarat președinte al Senatului candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi din totalul voturilor exprimate.

În caz de egalitate de voturi se organizează un nou tur de scrutin.

Art. 18. — Președintele Senatului este ales pe durata mandatului acestei Camere a Parlamentului.

Art. 19. — O dată cu alegerea președintelui Senatului activitatea președintelui de vârstă încetează.

Art. 20. — Alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare.

În vederea depunerii propunerilor, Senatul stabilește numărul de locuri din Biroul permanent care revine fiecărui grup parlamentar în condițiile art. 16 alin. 3. Propunerile se transmit președintelui Senatului.

Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. 1 se fac de președinții grupurilor parlamentare, în cadrul numărului de locuri stabilit potrivit alin. 2. Propunerile se înaintează președintelui Senatului, care le va supune votului. Alegerea se face prin vot secret cu buletine.

La primul tur de scrutin este declarat ales candidatul care a obținut votul majorității senatorilor.

Dacă un candidat nu a obținut numărul de voturi necesar, se organizează un al doilea tur de scrutin, candidatul urmând a fi declarat ales dacă a obținut votul majorității senatorilor prezenți.

În cazul în care un candidat nu a obținut nici după cel de-al doilea tur de scrutin numărul necesar de voturi, grupul parlamentar în cauză va face o altă propunere, care se supune aceleiași proceduri de vot. Procedura se repetă până la alegerea unui reprezentant al aceluși grup parlamentar în funcția propusă din Biroul permanent al Senatului.

Art. 21. — Vicepreședinții, secretarii și chestorii sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni ordinare a Senatului.

Art. 22. — Membrii Biroului permanent pot fi revocați, la cererea unui grup parlamentar, înainte de expirarea mandatului, prin votul majorității senatorilor.

Cererea de revocare se supune de îndată Senatului.

Art. 23. — O dată cu alegerea Biroului permanent, activitatea secretarilor desemnați în condițiile art. 2 încetează.

SECȚIUNEA a 3-a

Biroul permanent al Senatului

Art. 24. — Biroul permanent al Senatului are următoarele atribuții :

a) propune Senatului datele de începere și de terminare ale fiecărei sesiuni a Senatului, conform art. 63 din Constituție ;

b) solicită președintelui Senatului convocarea în sesiuni extraordinare, în conformitate cu art. 63 alin. (2) din Constituție ;

c) supune aprobării Regulamentul Senatului, precum și propunerile de modificare a acestuia ;

d) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Senatului ;

e) la propunerea grupurilor parlamentare, supune votului senatorilor componența nominală a comisiilor permanente ;

f) primește proiectele de legi și propunerile legislative și sesizează comisiile permanente în vederea întocmirii rapoartelor și elaborării avizelor ; dispune difuzarea rapoartelor ;

g) întocmește, cu consultarea președinților grupurilor parlamentare și ai comisiilor permanente, proiectul ordinii de zi a ședințelor Senatului și programul de lucru ;

h) analizează și supune dezbaterii Senatului propunerile Comisiei de politică externă privind orientările generale ale politicii externe a României sau programele de politică externă ;

i) analizează și stabilește problemele privind dialogul cu parlamentele altor state, pe baza propunerilor Comisiei de politică externă, ale grupurilor parlamentare sau ale grupurilor de prietenie cu alte parlamente, înființate pe bază de reciprocitate ;

j) supune spre aprobare Senatului componența delegațiilor permanente la organizațiile parlamentare mondiale, europene sau regionale, pe baza consultării grupurilor parlamentare ;

k) prezintă Senatului proiectul de buget al acestuia și contul de încheiere a exercițiului bugetar ;

l) exercită controlul financiar-contabil și ia hotărârile ce se impun în acest domeniu ;

m) aprobă regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor Senatului, la propunerea secretarului general ;

n) controlează serviciile Senatului ;

o) propune Senatului numirea secretarului general al aparatului ;

p) aprobă regulamentul privind paza, accesul și serviciul de permanență în sediul Senatului, întocmit de chestori ;

r) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege, de prezentul regulament sau însărcinări date de Senat.

Dezbaterile Biroului permanent al Senatului se consemnează în procesele-verbale sau stenogramele ședințelor.

Art. 25. — Președintele Senatului are următoarele atribuții :

a) convoacă Senatul în sesiuni ordinare și extraordinare ;

b) conduce lucrările Senatului, fiind asistat de 2 secretari ;

c) conduce lucrările Biroului permanent ;

d) asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea regulamentului ;

e) anunță rezultatul votării și hotărârile adoptate ;
f) asigură legătura Senatului cu Președintele României, Camera Deputaților, Guvernul, Curtea Constituțională și Curtea Supremă de Justiție ;

g) asigură interimatul funcției de Președinte al României, conform art. 97 din Constituție ;

h) reprezintă Senatul în relațiile interne și externe ;

i) poate sesiza Curtea Constituțională pentru ca aceasta să se pronunțe asupra constituționalității legilor sau a Regulamentului Senatului, potrivit art. 17 și 21 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale ;

j) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de prezentul regulament sau însărcinări date de Senat.

Art. 26. — Vicepreședinții îndeplinesc, în ordinea stabilită de Biroul permanent, atribuții ale președintelui, la solicitarea sau în absența acestuia.

În perioada în care președintele Senatului asigură interimatul funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Senatului se exercită de unul dintre vicepreședinți, ales prin vot secret cu majoritatea voturilor senatorilor.

Art. 27. — Secretarii întocmesc lista înscrierilor la cuvânt în ordinea în care au fost făcute, prezintă propunerile, amendamentele și orice alte comunicări adresate Senatului, efectuează apelul nominal, consemnează rezultatul votului, țin evidența hotărârilor adoptate, veghează la întocmirea stenogramelor, îl asistă pe președinte în realizarea atribuțiilor ce-i revin în ordinea stabilită de Biroul permanent și îndeplinesc orice alte sarcini care le sunt încredințate de acesta sau de Biroul permanent.

Art. 28. — Chestorii verifică modul de gestionare a patrimoniului Senatului, exercită controlul financiar asupra cheltuielilor efectuate, prezintă Senatului proiectul de buget și încheierea exercițiului bugetar anual, asigură menținerea ordinii în sediul Senatului și îndeplinesc orice alte sarcini, în conformitate cu dispozițiile președintelui Senatului și ale Biroului permanent.

SECȚIUNEA a 4-a

Comisiile Senatului

1. Dispoziții comune

Art. 29. — Comisiile sunt organe de lucru ale Senatului, înființate cu scopul de a îndeplini însărcinările ce le sunt încredințate în vederea pregătirii lucrărilor Senatului.

Art. 30. — Senatul își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale.

Senatul constituie, de asemenea, comisii de mediere sau alte comisii comune cu Camera Deputaților.

Numărul, denumirea și competența fiecărei comisii, precum și numărul membrilor acestora se vor hotărî de Senat, la propunerea Biroului permanent.

Art. 31. — Componența comisiilor se stabilește potrivit configurației politice a Senatului rezultată din alegeri sau prin negocieri între reprezentanții grupurilor parlamentare.

Opțiunile senatorilor se prezintă de grupurile parlamentare în termenul stabilit de Biroul permanent, iar acesta, potrivit principiului de mai sus și ținând seama de opțiunea fiecărui senator, propune Senatului, pentru fiecare comisie, lista nominală a membrilor acesteia. În cazul în care nu se ajunge la un acord, Senatul hotărăște prin vot deschis.

Senatul aprobă componența nominală a fiecărei comisii cu votul deschis al majorității senatorilor prezenți.

Art. 32. — În prima lor ședință, convocată de președintele Senatului, comisiile își aleg birourile, compuse dintr-un președinte, 1—2 vicepreședinți și 1—2 secretari. În componența de ansamblu a birourilor se va urmări respectarea configurației politice a Senatului și a negocierilor dintre reprezentanții grupurilor parlamentare.

Comisiile își adoptă regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 33. — Biroul fiecărei comisii propune

a) ordinea de zi a fiecărei ședințe ;

b) sarcinile ce revin fiecărui senator în cadrul comisiei ;

c) alte măsuri ce interesează bunul mers al activității comisiei.

La propunerea biroului său, comisia poate constitui, cu votul majorității membrilor, subcomisii, stabilindu-le componența și sarcinile.

Art. 34. — Președintele comisiei asigură reprezentarea acesteia în raporturile cu Biroul permanent și cu celelalte comisii. El conduce ședințele comisiei ; poate propune ca la lucrările acesteia să participe și alte persoane din afara ei, dacă interesele efectuării lucrării respective o cer ; are acces sau poate desemna un alt reprezentant al comisiei la ședințele altor comisii care examinează lucrări ce prezintă importanță pentru comisia pe care o conduce ; îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezentul regulament.

Vicepreședintele îndeplinește, în lipsa sau la cerea președintelui, atribuțiile acestuia.

Secretarul ține evidența prezenței senatorilor la ședințele comisiei, asigură redactarea rapoartelor, avizelor și a celorlalte acte ale comisiei și numără voturile exprimate.

Art. 35. — Convocarea ședințelor comisiei se face de președintele acesteia.

Participarea senatorilor la ședințele comisiilor este obligatorie.

Art. 36. — Ședințele comisiilor nu sunt publice.

În interesul desfășurării lucrărilor, comisiile pot invita să participe la dezbateri specialiști sau reprezentanți ai autorităților publice.

Comisiile hotărăsc condițiile în care lucrările lor pot fi transmise prin mass-media, dacă acest lucru nu aduce atingere intereselor de stat.

Art. 37. — Membrii Guvernului au acces la lucrările comisiilor. Comisiile pot solicita participarea la lucrările lor a unor membri ai Guvernului sau a conducătorilor unor instituții centrale de stat, situație în care prezența acestora este obligatorie ; asupra datei la care are loc ședința comisiei, invitații vor fi înștiințați de președintele acesteia, cu cel puțin 3 zile înainte.

La ședințele comisiilor au dreptul să participe și senatori din alte comisii.

Art. 38. — Comisiile lucrează legal în prezența majorității membrilor lor.

Hotărârile comisiilor se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 39. — După încheierea dezbaterilor sau efectuarea lucrării aflate în examinare, comisia desemnează, la propunerea președintelui, unul sau mai mulți raportori dintre membrii săi.

Raportorii vor întocmi raportul sau avizul comisiei, care va fi supus aprobării acesteia prin vot.

Rapoartele și avizele vor cuprinde, pe lângă opinia majorității membrilor comisiei, și părerile contrare, motivate, ale celorlalți senatori din comisie, la cererea expresă a acestora.

Art. 40. — Votul în comisie este deschis. Comisia poate decide ca anumite hotărâri să fie luate prin vot secret.

Art. 41. — Lucrările comisiilor pot fi stenografiate sau consemnate în procese-verbale.

Oricare senator poate lua cunoștință de actele și documentele remise comisiilor, cu încuviințarea biroului comisiei, fără strămutarea lor și fără ca lucrările comisiei să fie stânjenite.

Acte și documente ale comisiilor pot fi consultate de alte persoane interesate decât membrii Senatului, numai cu aprobarea biroului comisiei, dacă acest lucru nu aduce atingere intereselor de stat.

Toate actele și documentele emise de comisie vor fi semnate de președinte și secretar.

Secretarul răspunde de evidența și păstrarea tuturor actelor și documentelor comisiei.

2. Comisiile permanente

Art. 42. — Comisiile permanente sunt alese pe toată durata mandatului Senatului.

Membrii birourilor comisiilor permanente sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni ordinare.

Art. 43. — Fiecare senator este obligat să facă parte dintr-o comisie permanentă. Același senator poate face parte dintr-o a doua comisie permanentă. Pe durata mandatului, oricare senator își poate schimba opțiunea.

Președintele Senatului și senatorii, membri ai Guvernului, nu fac parte din comisiile permanente, pe durata exercitării acestor funcții.

Calitatea de membru al comisiei poate înceta la propunerea grupului parlamentar din care face parte senatorul. În acest caz, același grup parlamentar poate propune un alt senator pentru a fi ales ca membru al comisiei.

Art. 44. — Comisiile permanente examinează proiecte și propuneri legislative în vederea elaborării rapoartelor sau avizelor; pot solicita rapoarte, informații și documentații de la autoritățile publice a căror activitate intră în sfera lor de competență; pot efectua anchete parlamentare; dezbate și hotărăsc asupra altor probleme transmise de Biroul permanent.

Art. 45. — Biroul permanent trimite proiectele de legi, propunerile legislative și amendamentele comisiilor în competența cărora intră materia reglementată prin acestea, spre dezbateră și elaborarea rapoartelor sau avizelor.

Art. 46. — Orice comisie permanentă care se consideră competentă cu privire la un proiect de lege, o propunere legislativă sau un amendament, trimise de Biroul permanent altei comisii, informează pe președintele acestuia că solicită să-și dea avizul.

În caz de refuz din partea Biroului permanent, Senatul hotărăște asupra solicitării comisiei prin votul majorității senatorilor prezenți.

Art. 47. — Dacă o comisie permanentă consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă este de competența în fond a altei comisii poate cere Biroului permanent transmiterea lor către acea comisie.

În caz de refuz din partea acestuia, se procedează potrivit art. 46 alin. 2.

La fel se procedează și în caz de conflict de competență între comisii.

Art. 48. — Comisia permanentă sesizată în fond poate stabili un termen în care să-i fie remise avizul sau avizele celorlalte comisii care examinează proiectul sau propunerea legislativă.

În cazul nerespectării acestui termen, comisia sesizată în fond poate redacta raportul fără a mai aștepta avizul sau avizele respective.

Art. 49. — La cererea comisiilor sesizate pentru avize, comisia sesizată în fond poate încuviința ca la lucrările ei să participe, cu vot consultativ, raportorul sau raportorii comisiilor sesizate pentru avize.

Art. 50. — În raportul comisiilor sesizate în fond se va face referire la avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul, menționându-se, în cazul propunerilor respinse, motivele avute în vedere.

Raportul va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări și se înaintează Biroului permanent.

Art. 51. — Dacă Biroul permanent stabilește un termen înăuntrul căruia comisia sesizată în fond trebuie să depună raportul, modificarea acestui termen poate fi aprobată numai de Senat.

Art. 52. — Avizarea amendamentelor scrise, depuse de senatori, se face de către comisia sesizată în fond și, numai dacă aceasta consideră necesar, și de o altă comisie.

Pentru amendamente orale prezentate în plen cu privire la probleme de redactare sau care nu aduc atingere fondului problemei discutate, avizarea se poate face oral, de către raportorul comisiei sesizate în fond.

Art. 53. — Dacă în urma dezbaterilor în plen sunt necesare modificări importante ale conținutului proiectului sau propunerii legislative, președintele Senatului, la cererea oricărui senator, supune votului Senatului trimiterea proiectului spre reexaminare comisiei sesizate în fond.

Art. 54. — Comisiile permanente pot ține ședințe comune. În asemenea situații, comisiile pot conveni ca raportul sau avizul lor să fie comun.

Art. 55. — Orice comisie permanentă poate iniția, cu încuviințarea Senatului, o anchetă, în cadrul competenței sale, privitoare la activitatea desfășurată de Guvern sau de administrația publică.

Pentru a obține încuviințarea, comisia va prezenta o cerere scrisă, adoptată cu votul majorității membrilor săi, în care vor fi enunțate materiile ce formează obiectul anchetei, scopul acesteia, mijloacele necesare și termenul în care raportul comisiei urmează a fi prezentat Senatului.

Președintele Senatului supune cererea aprobării acestuia, care se pronunță cu votul majorității membrilor săi.

În vederea desfășurării anchetei, comisia permanentă poate invita, pentru a da relații, orice persoană care are o calitate oficială, cu excepția Președintelui României, a președinților celor două Camere ale Parlamentului, a Avocatului Poporului, a membrilor Curții Constituționale și ai Curții de Conturi, a judecătorilor Curții Supreme de Justiție și a procurorului general.

Persoanele invitate pentru audiere vor fi înștiințate despre aceasta cu cel puțin 5 zile înainte, iar cheltuielile de deplasare și eventual de cazare se vor suporta din bugetul Senatului.

Prezența la audieri este obligatorie.

În cadrul audierilor, persoanele invitate pot refuza să dea relații în cazul în care întrebările ce le sunt adresate privesc, în condițiile prevăzute de lege, secrete de stat referitoare la apărarea țării sau secrete de stat de importanță deosebită. Refuzul celui invitat poate fi adus la cunoștința Senatului, care va decide în ședință secretă.

Nu pot fi puse întrebări privind viața personală a celui audiat sau a familiei acestuia.

Dacă dezbaterile asupra raportului comisiei relevă existența unor abateri grave în activitatea unui membru al Guvernului, Senatul înștiințează Președintele României și, după caz, pe primul-ministru, pentru a se lua măsuri potrivit Constituției și legii privind responsabilitatea ministerială.

În ipoteza în care dezbaterile asupra raportului comisiei dezvăluie abuzuri și ilegalități în activitatea Guvernului, de natură să justifice retragerea încrederii acordate acestuia, se poate iniția moțiunea de cenzură, în condițiile prevăzute în Constituție și în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

3. Comisii speciale

Art. 56. — Senatul poate constitui, prin hotărâre, comisii speciale pentru avizarea unor proiecte de legi complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri, indicate în hotărârea de înființare a comisiei. Proiectele de legi astfel avizate și propunerile legislative elaborate de comisie nu se mai supun examinării altor comisii.

Prin aceeași hotărâre se vor preciza senatorii ce compun comisia și biroul acesteia, la propunerea Biroului permanent, precum și termenul în care va fi depus raportul comisiei.

Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiei vor fi reglementate de biroul acesteia, în măsura în care prevederile art. 29—41 nu sunt îndestulătoare.

4 Comisii de anchetă

Art. 57. — La cererea unei treimi din membrii săi, Senatul va putea hotărî înființarea unei comisii de anchetă, fiind aplicabile prevederile art. 29—41, art. 55 alin. 5 și alin. 7—10, art. 56 alin. 2 și 3.

La cererea motivată a comisiei, Senatul poate aproba prelungirea termenului stabilit pentru depunerea raportului. În acest caz, comisia este obligată să prezinte un raport preliminar.

Comisia de anchetă poate invita pentru audiere orice persoană, care este obligată să se prezinte. De asemenea, comisia poate solicita relații sau documente de la orice persoană fizică sau juridică, precum și de la autoritățile publice, care sunt obligate să le trimită ori să le pună la dispoziție, în termenul stabilit de comisie.

Raportul comisiei va fi depus la Biroul permanent, care va asigura difuzarea sa tuturor senatorilor și va stabili dezbaterile în plenul Senatului, în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii.

După dezbaterile raportului, Senatul adoptă o hotărâre cu privire la acesta.

5 Comisii de mediere

Art. 58. — Dacă una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redacție diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președintele Senatului, împreună cu președintele Camerei Deputaților, prin intermediul unei comisii paritare, inițiază procedura de mediere.

În acest scop, Biroul permanent va propune Senatului un număr de 7 senatori, urmărindu-se respectarea principiilor prevăzute de art. 31.

Senatorii stabiliți de Senat prin votul majorității senatorilor prezenți, împreună cu cei 7 deputați desemnați de Camera Deputaților, formează comisia de mediere.

Art. 59. — Comisia de mediere se reunește la sediul uneia din Camere, la convocarea președintelui comisiei sesizate în fond de la Camera care a adoptat ultima proiectul, și stabilește regulile după care își va desfășura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

Conducerea lucrărilor comisiei se realizează prin rotație de către un senator și un deputat, stabiliți de comisie.

Art. 60. — Hotărârile comisiei se iau cu acordul majorității membrilor acesteia. În caz de egalitate la 7 voturi, decide votul președintelui care conduce ședința comisiei în momentul votării.

Art. 61. — Activitatea comisiei încetează o dată cu depunerea raportului, precum și în cazul în care comisia nu ajunge la un acord asupra raportului în termenul stabilit.

În cazul în care comisia de mediere nu ajunge, în termenul stabilit potrivit art. 59 alin. 1, la un acord cu privire la textele aflate în divergență sau dacă una din Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii în ședința comună a celor două Camere, potrivit regulamentului acestor ședințe.

CAPITOLUL II

Desfășurarea lucrărilor Senatului

SECȚIUNEA 1

Sesiunile și actele Senatului

Art. 62. — Senatul se întrunește în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

Senatul se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a Biroului permanent ori a cel puțin o treime din numărul senatorilor.

Convocarea Senatului se face de președintele acestuia.

Art. 63. — Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni. Senatul poate adopta mesaje și declarații, cu caracter politic, prin hotărâre.

SECȚIUNEA a 2-a

Ordinea de zi

Art. 64. — Proiectul ordinii de zi a ședințelor Senatului se întocmește de Biroul permanent, în condițiile prevăzute de art. 24 lit. g).

Președintele Senatului poate invita un reprezentant al Guvernului la ședința de stabilire a proiectului ordinii de zi.

Materialele care se supun Senatului se transmit Biroului permanent pentru a se înscrie pe ordinea de zi, cu cel puțin 10 zile înainte de dezbateră acestora în plen, în afară de cazul în care prin lege sau prezentul regulament se prevede un termen mai scurt.

Art. 65 — Proiectul ordinii de zi cuprinde proiecte de legi, propuneri legislative, precum și, după caz, interpelări, petiții sau alte probleme propuse de Guvern, de Biroul permanent ori de senatori.

Art. 66. — Proiectul ordinii de zi pentru săptămâna următoare este supus spre aprobare Senatului, se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți, se distribuie senatorilor și se afișează la sediul Senatului.

Art. 67. — La solicitarea Președintelui României, Biroul permanent înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi sau, după caz, la data solicitată, prezentarea mesajelor, precum și dezbateră altor cereri adresate Senatului.

Decretele Președintelui României pentru ratificarea tratatelor internaționale, precum și rapoartele sau declarațiile primului-ministru cu privire la politica Guvernului se înscriu în proiectul ordinii de zi și se dezbate cu prioritate.

Art. 68. — Ordinea de zi poate fi modificată numai la cererea Biroului permanent, a unui grup parlamentar sau a unei comisii a Senatului.

Motivarea cererii de modificare a ordinii de zi se face printr-o singură luare de cuvânt, limitată în timp. În cazul în care există opoziție, se va da cuvântul unui singur vorbitor pentru fiecare grup parlamentar, după care se va trece la vot.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura legislativă

Art. 69. — Inițiativa legislativă aparține Guvernului, senatorilor și unui număr de cel puțin 250.000 cetățeni cu drept de vot, în conformitate cu art. 73 din Constituție. Senatul dezbate și proiectele de legi sau propunerile legislative transmise de Camera Deputaților.

În exercitarea dreptului de inițiativă legislativă, Guvernul înaintează Senatului proiecte de legi, iar senatorii și cetățenii, propuneri legislative. Acestea trebuie să fie însoțite de expunere de motive și redactate în forma proprie unui act normativ, pe articole și, după caz, capitole și secțiuni.

Propunerile legislative formulate de senatori, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să se fundamenteze pe informarea cerută, în mod obligatoriu, Guvernului, în condițiile art. 110 din Constituție.

Proiectele de legi și propunerile legislative se înaintează Biroului permanent al Senatului, care va solicita avizul consultativ al Consiliului Legislativ.

În cazul propunerilor legislative inițiate de cetățeni, președintele Senatului, înainte de distribuirea acestora senatorilor și de sesizarea în fond a comisiei permanente competente, va solicita Curții Constituționale verificarea îndeplinirii condițiilor constituționale pentru exercitarea inițiativei legislative.

Art. 70. — Toate proiectele și propunerile legislative se înregistrează la Senat în ordinea prezentării lor, se distribuie senatorilor, dar nu pot fi înscrise pe ordinea de zi decât după trecerea unui termen de cel puțin 10 zile.

Art. 71. — Proiectele și propunerile legislative se trimit, sub semnătura președintelui Senatului, spre dezbateră și avizare, comisiilor permanente competente.

Examinarea proiectelor și propunerilor legislative se poate face și la cererea altei comisii care se consideră competentă, în condițiile art. 46.

Art. 72. — Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative poate să-și retragă proiectul sau propunerea până la înscrierea acestora pe ordinea de zi.

Art. 73. — După examinarea proiectului sau propunerii legislative, comisia permanentă sesizată în fond întocmește un raport, care va cuprinde propuneri cu privire la adoptarea sau, după caz, modificarea ori respingerea proiectului sau a propunerii legislative examinate.

Raportul se difuzează senatorilor și, după caz, Guvernului ori altor autorități publice îndreptățite, cu cel puțin 3 zile înainte de data dezbaterii în plen.

Art. 74. — Proiectele și propunerile legislative, avizate potrivit art. 71 și 73, se supun dezbaterii Senatului în succesiunea prevăzută pe ordinea de zi aprobată de acesta. Înscrierea pe ordinea de zi a proiectelor de legi și a propunerilor legislative se face în cel mult 30 de zile de la depunerea raportului comisiei permanente sesizate în fond.

Art. 75. — Senatorii sau Guvernul pot prezenta amendamente motivate în scris, care se transmit comisiei permanente sesizate în fond, în cel mult 7 zile de la data distribuirii către senatori a proiectului sau a propunerii legislative.

Concluziile examinării amendamentelor se includ în raportul comisiei sau se adaugă la acesta dacă raportul a fost întocmit anterior primirii amendamentelor.

Art. 76. — Dezbateră generală a proiectului sau a propunerii legislative este precedată de prezentarea, de către inițiator sau, după caz, de reprezentantul acestuia, a motivelor care au condus la promovarea proiectului. Guvernul este reprezentat în mod obligatoriu de un membru al său.

Dezbateră continuă cu prezentarea raportului comisiei permanente sesizate în fond de președintele acesteia sau de un raportor desemnat de comisie.

Art. 77. — Pentru dezbateră generală a proiectului sau a propunerii legislative, președintele Senatului dă cuvântul senatorilor în ordinea înscrierii la cuvânt.

Art. 78. — Inițiatorul proiectului ori propunerii legislative sau, după caz, reprezentantul acestuia, are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

Art. 79. — În faza dezbaterii generale a proiectului sau a propunerii legislative nu pot fi propuse amendamente.

Art. 80. — Dacă prin raportul comisiei sesizate în fond se propune respingerea proiectului sau a propunerii legislative, după încheierea dezbaterii generale președintele cere Senatului să se pronunțe prin vot.

Art. 81. — Senatul trece la dezbaterile pe articole a proiectului sau a propunerii legislative, cu modificările propuse de comisii, potrivit raportului comisiei sesizate în fond.

Art. 82. — La discutarea fiecărui articol, senatorii pot lua cuvântul pentru a exprima punctul de vedere al grupului parlamentar din care fac parte sau punctul lor de vedere.

De asemenea, va putea lua cuvântul și reprezentantul Guvernului sau al inițiatorului.

Prin luările de cuvânt pot fi făcute amendamente privind probleme de redactare sau care nu aduc atingere fondului problemei discutate.

Art. 83. — Discutarea articolelor începe cu amendamentele.

În cursul dezbaterilor, senatorii sau Guvernul pot propune amendamente scrise la modificările intervenite în urma examinării textului în comisii.

Amendamentele trebuie să se refere la conținutul unui singur articol.

Plenul Senatului poate hotărî, în cazuri excepționale, să fie propuse și amendamente de fond orale.

Art. 84. — În cazul în care amendamentul are consecințe importante asupra proiectului sau propunerii legislative, Senatul poate hotărî trimiterea spre avizare comisiilor competente, putând suspenda dezbaterile. În acest caz, autorul amendamentului are dreptul de a fi ascultat în cadrul comisiilor. Același drept îl au și reprezentanții Guvernului.

Art. 85. — Discutarea amendamentelor începe cu cele prin care se propune eliminarea unora din textele cuprinse în articolul supus dezbaterii și continuă cu cele privind modificarea sau completarea acestora. În cazul în care există mai multe amendamente de același fel, ele se supun la vot în ordinea în care au fost prezentate.

Senatul se va pronunța prin vot distinct asupra fiecărui amendament, afară de cazul în care, prin adoptarea unuia, se exclude acceptarea celorlalte.

Fiecare articol se supune votului Senatului.

Art. 86. — La cererea Guvernului sau din proprie inițiativă, Senatul poate adopta o procedură de urgență pentru examinarea și dezbaterile unor proiecte de legi sau propuneri legislative, prin înscrierea acestora cu prioritate pe ordinea de zi, scurtarea termenelor prevăzute în prezentul capitol și prin adaptarea corespunzătoare a programului de lucru în comisii și în plen.

Art. 87. — Dispozițiile art. 71—86 sunt aplicabile și pentru proiectele sau propunerile legislative primite din partea Camerei Deputaților.

SECȚIUNEA a 4-a

Desfășurarea ședințelor Senatului

Art. 88. — Ședințele Senatului sunt publice, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui sau a cel puțin 20 de senatori, se hotărăște, cu votul majorității senatorilor prezenți, ca acestea să fie secrete.

Art. 89. — Membrii Guvernului au acces la lucrările Senatului, iar dacă li se solicită prezența, participarea lor este obligatorie.

La toate ședințele Senatului este obligatorie prezența, pe banca ministerială, a cel puțin unui reprezentant al Guvernului.

La ședințele publice ale Senatului pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și cetățeni, pe baza acreditării sau invitației emise de secretarul general al aparatului Senatului, în condițiile stabilite de Biroul permanent.

Persoanele prevăzute la alin. 3 trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar putând fi evacuate din sală.

Președintele are dreptul să atragă atenția reprezentanților mijloacelor de informare în masă asupra informațiilor inexacte privind activitatea Senatului. La cererea președintelui, mijloacele de informare în masă sunt obligate să dea publicității cele arătate de președinte în termen de 3 zile sau, după caz, în numărul următor al publicației periodice. Dacă această obligație nu este executată sau dacă abaterea se repetă, președintele Senatului supune votului acestuia retragerea, pe durată determinată, a acreditării reprezentantului mijlocului de informare în masă aflat în culpă.

Art. 90. — Senatorii sunt obligați să fie prezenți la lucrările Senatului. Prezența este urmărită de un secretar al Biroului permanent al Senatului.

Senatorul care nu poate lua parte la ședință, din motive independente de voința sa, va anunța Biroul permanent, menționând cauzele care îl împiedică să participe.

Art. 91. — Senatul își desfășoară activitatea, în plen și pe comisii, de regulă, în zilele de luni, marți, miercuri și joi.

La propunerea Biroului permanent se vor putea ține ședințe sau efectua deplasări ale senatorilor în județe și după un alt program.

Art. 92. — Ședința Senatului este deschisă de președinte sau de vicepreședintele care îl înlocuiește.

Președintele este asistat de 2 secretari.

Persoana care conduce lucrările Senatului este obligată să precizeze, înainte de începerea lucrărilor, dacă este întrunit cvorumul legal și să anunțe ordinea de zi.

Art. 93. — Senatul lucrează legal în prezența majorității senatorilor.

În timpul ședințelor președinții grupurilor parlamentare pot cere președintelui Senatului verificarea întrunirii cvorumului.

În cazul în care cvorumul legal nu este întrunit, președintele Senatului suspendă ședința și anunță ziua și ora de reluare a lucrărilor.

Secretarii vor informa Senatul, la următoarea ședință, despre cauzele lipsei senatorilor care nu și-au anunțat absența.

Art. 94. — Președintele Senatului conduce dezbaterile, veghează la respectarea regulamentului și la menținerea ordinii în sala de ședințe.

Art. 95. — Înainte de începerea dezbaterilor generale, secretarii întocmesc lista cu senatorii care se înscriu la cuvânt.

Senatorii iau cuvântul în ordinea de pe listă, cu în-cuviințarea președintelui Senatului.

Președintele poate supune Senatului spre aprobare, ca la discutarea aceluiași articol dintr-un proiect sau propunere legislativă sau a unui alt material ori a unei probleme aflate în dezbaterile Senatului, după ce au luat cuvântul mai mulți vorbitori din același grup

parlamentar, să se dea cuvântul vorbitorilor aparținând altui grup parlamentar. În acest caz ordinea luării de cuvânt se stabilește de președinte.

Membrii Guvernului li se poate da cuvântul în orice fază a dezbaterii și ori de câte ori solicită acest lucru.

Art. 96. — Persoanele care iau cuvântul în Senat vorbesc numai de la tribuna acestuia; nici o persoană nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte.

Art. 97. — Președintele are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvânt, în funcție de subiectul dezbaterilor, sau să propună Senatului sistarea discuțiilor.

Senatorii și celelalte persoane care iau cuvântul sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea pentru care s-au înscris la cuvânt. În caz contrar, președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvântul.

Art. 98. — Președintele Senatului poate da cuvântul oricând unui senator pentru a răspunde într-o chestiune de ordin personal care îl privește, limitând timpul acordat în acest scop.

Prevederile alin. 1 se aplică și în cazul în care se cere cuvântul în probleme privitoare la regulament.

Art. 99. — Președintele, un grup parlamentar sau cel puțin 20 de senatori pot cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuția Senatului.

Cererea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți.

Art. 100. — Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atât de la tribuna Senatului, cât și din sala de ședințe.

Se interzice dialogul între cei aflați la tribună și persoanele aflate în sală.

Art. 101. — Președintele cheamă la ordine pe senatorii care tulbură dezbaterile sau creează agitație. El poate întrerupe ședința când tulburarea persistă și poate dispune evacuarea din sală a persoanelor care împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor Senatului.

Art. 102. — Dezbaterile din ședințele Senatului se înregistrează pe bandă magnetică și se stenografiază.

Stenogramele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete.

Senatorii au dreptul să verifice exactitatea stenogramei prin confruntarea ei cu banda magnetică, în cel mult 3 zile de la data ședinței, înainte de publicarea stenogramei în Monitorul Oficial al României.

SECȚIUNEA a 5-a

Procedura de vot

Art. 103. — Legile, hotărârile și moțiunile se adoptă de Senat prin vot.

Legile adoptate de Senat pot fi legi constituționale, legi organice sau legi ordinare.

Art. 104. — Votul senatorului este personal. El poate fi deschis sau secret.

Votul deschis se exprimă public prin ridicarea mâinii, apel nominal, ridicare în picioare sau electronic.

Votul secret poate fi exprimat prin buletine de vot, pentru alegerea sau numirea în unele funcții, prin bile sau electronic, în cazul votării legilor, hotărârilor sau moțiunilor.

Senatul hotărăște, la propunerea Biroului permanent, ce modalități de vot va folosi, afară de cazul în care prin regulament se stabilește o anumită procedură de vot.

Art. 105. — Votarea prin apel nominal se face în modul următor: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor „pentru” și „contra”; unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui senatorilor; fiecare senator răspunde „pentru” sau „contra”.

După terminarea apelului se repetă numele și prenumele senatorilor care nu au răspuns.

Art. 106. — Votul prin bile se desfășoară astfel: în fața președintelui Senatului se așază o urnă albă și alta neagră. Senatorii vin pe rând la urne, după ce primesc de la secretari câte două bile, din care una albă și una neagră, pe care le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot „pentru”, iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră înseamnă vot „contra”.

Votul electronic se desfășoară prin conectarea unuia din contactele care reprezintă vot „pentru”, vot „contra” sau „abținere”. Rezultatul votului electronic se afișează la comanda președintelui Senatului. În cazul unei defecțiuni tehnice, votul se repetă. Dacă defecțiunea persistă, se recurge, după caz, la celelalte sisteme de vot.

Art. 107. — În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numărul de ordine, numele și prenumele candidatului, funcția pentru care acesta candidează și, după caz, grupul parlamentar din care face parte.

Senatorul votează „pentru” încercuind pe buletinul de vot numărul de ordine aflat în fața numelui și prenumelui persoanei propuse.

Buletinele de vot se introduc în urne.

Sunt nule buletinele de vot care nu corespund modelului prezentat, cele care nu poartă ștampila de control și cele pe care s-au încercuit numele și prenumele candidaților și care, în acest mod, depășesc numărul funcțiilor pentru care se face alegerea.

Art. 108. — În cursul votării nu se acordă senatorilor dreptul de a lua cuvântul.

Art. 109. — Constatarea rezultatului în cazul votului cu bile sau cu buletine de vot se face prin proces-verbal, încheiat în prezența membrilor Biroului permanent al Senatului.

Art. 110. — Cvorumul necesar pentru adoptarea legilor, hotărârilor și moțiunilor este următorul:

a) două treimi din numărul senatorilor, pentru legile constituționale;

b) majoritatea senatorilor, pentru legi organice și hotărâri privind Regulamentul Senatului;

c) majoritatea senatorilor prezenți, pentru legi ordinare, hotărâri și moțiuni.

Dacă nu este asigurat cvorumul legal, președintele amână votarea până la întrunirea acestuia.

Art. 111. — Numirile, confirmările sau avizele pentru numiri în funcții care, potrivit legii, se fac de către Senat, se supun dezbaterii acestuia pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

În vederea întocmirii raportului, comisia va examina propunerile de numiri, confirmări sau avize, având dreptul de a chema spre audiere persoanele în cauză.

SECȚIUNEA a 6-a

Procedura pentru medierea, respingerea, reexaminarea și promulgarea legii

Art. 112. — Proiectele de legi și propunerile legislative adoptate de Senat se semnează de președintele Senatului și se înaintează Camerei Deputaților, în vederea dezbaterii și adoptării. Guvernul va fi înștiințat despre aceasta.

În cazul în care Senatul a adoptat un proiect de lege sau o propunere legislativă în redactarea adoptată de Camera Deputaților, acesta va fi semnat de președintele Senatului și transmis Camerei Deputaților, pentru semnare de către președintele acestei Camere. Cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică de Camera Deputaților la Guvern și la Curtea Supremă de Justiție și se depune la secretarul general al aparatului Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legea este adoptată cu procedură de urgență, termenul este de 2 zile.

Data la care legea a fost depusă la secretarul general al aparatului Senatului se aduce la cunoștință în ședința Senatului, în termen de 24 de ore de la depunere. Depunerea și comunicarea se fac numai în zilele în care Senatul lucrează în plen.

După împlinirea termenului prevăzut la alin. 2, legea se trimite, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, Președintelui României, în vederea promulgării.

În cazul în care Camera Deputaților a adoptat un proiect de lege sau o propunere legislativă și Senatul respinge proiectul de lege sau propunerea legislativă, acesta se trimite Camerei Deputaților pentru o nouă dezbateră. O nouă respingere este definitivă.

În cazul în care Senatul respinge un proiect de lege sau o propunere legislativă pe care l-a dezbătut anterior Camerei Deputaților, acesta nu se mai trimite Camerei Deputaților. Respingerea se comunică Guvernului sau, după caz, inițiatorului propunerii legislative.

Proiectul de lege sau propunerea legislativă, respinse în condițiile alin 5 și 6, nu pot fi readuse în discuția Senatului în cursul aceleiași sesiuni.

Art. 113. — În cazurile de neconstituționalitate, constatate potrivit art. 144 lit. a) și b) din Constituția României, Senatul dezbate, pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, obiecțiunea de neconstituționalitate.

Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări va cuprinde opinii cu privire la conținutul deciziei Curții Constituționale și va recomanda Senatului admiterea sau respingerea obiecțiunii de neconstituționalitate. În raportul comisiei și în timpul dezbaterii obiecțiunii de neconstituționalitate nu pot fi formulate amendamente.

În urma dezbaterii, legea se supune unui singur vot, dacă aceasta a fost declarată în întregime neconstituțională. În celelalte cazuri se supun votului numai prevederile declarate neconstituționale.

Obiecțiunea de neconstituționalitate a Curții este înlăturată numai în cazul în care atât Senatul, cât și Camera Deputaților au adoptat legea, în aceeași formă, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul membrilor fiecărei Camere.

În cazul în care într-una din Camere nu se obține majoritatea de două treimi cerută de art. 145 alin. (1) din Constituția României, prevederile declarate ne-

constituționale prin decizia Curții Constituționale se înlătură din lege, iar dacă legea în ansamblul său este declarată neconstituțională, ea nu se mai trimite spre promulgare Președintelui României.

Art. 114. — Dacă Senatul adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea adoptată de Camera Deputaților, președintele Senatului, de acord cu președintele Camerei Deputaților, inițiază procedura de mediere. În același mod se procedează și în cazul în care Camera Deputaților adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea adoptată de Senat.

Această procedură se desfășoară de o comisie de mediere, care lucrează potrivit normelor cuprinse în art. 42—54 și art. 58—61 din prezentul regulament.

Art. 115. — Raportul comisiei de mediere se înscrie pe ordinea de zi a Senatului, urmându-se procedura prevăzută de art. 64—87 din prezentul regulament.

Art. 116. — Dacă Senatul și Camera Deputaților adoptă textul legii în forma propusă de comisia de mediere, se procedează conform art. 112 alin. 2 din prezentul regulament.

Art. 117. — În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord sau dacă una din Camere nu aprobă, în tot sau în parte, raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună, potrivit regulamentului acestor ședințe.

Art. 118. — Președintele României are dreptul, înainte de a promulga legea, să ceară Parlamentului, o singură dată, reexaminarea acesteia.

Reexaminarea poate fi cerută în cel mult 20 de zile de la primirea legii spre promulgare, noua deliberare urmând să înceapă, în cel mult 3 zile, în Camera care a adoptat prima textul de lege.

Dacă ambele Camere, în urma reexaminării legii, adoptă sau resping obiecțiunile Președintelui României, acesta este obligat să procedeze la promulgarea legii în termen de 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

Art. 119. — Pentru legile adoptate, potrivit Constituției, în ședința comună a celor două Camere, noua deliberare se face tot în ședință comună, conform Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 120. — Evidența și păstrarea originalelor tuturor proiectelor de legi adoptate atât de Senat, cât și de Camera Deputaților, a legilor promulgate de Președintele României, precum și a formelor proiectelor de legi și propunerilor legislative, în redactarea inițială, cu care a fost sesizat Parlamentul se fac de către Camera Deputaților.

Camera Deputaților face, de asemenea, și numerotarea legilor adoptate de Parlament, în ordinea promulgării lor, trimițându-le, spre publicare, Monitorului Oficial al României.

În același mod se va proceda și cu privire la celelalte acte adoptate de Parlament — hotărâri, moțiuni, acte cu caracter politic.

SECȚIUNEA a 7-a

Procedura privind punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului

Art. 121. — Senatul are dreptul să ceară punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului.

Art. 122. — Dezbateră are loc pe baza raportului întocmit fie de o comisie permanentă ca urmare a unei anchete desfășurate în condițiile art. 55 din prezentul regulament, fie de o comisie de anchetă constituită în acest scop.

Raportul comisiei se înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi.

Hotărârea se adoptă cu votul majorității senatorilor.

Art. 123. — Dacă Senatul hotărăște să ceară punerea sub urmărire penală, președintele Senatului va adresa ministrului justiției o cerere pentru începerea urmăririi penale potrivit legii. De asemenea, va înștiința Președintele României pentru eventuala suspendare din funcție a membrului Guvernului a cărui urmărire penală a fost cerută.

Art. 124. — Dispozițiile art. 88—110 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Moțiuni, întrebări, interpelări, informări, petiții

SECȚIUNEA 1

Moțiuni

Art. 125. — Moțiunea exprimă poziția Senatului într-o anumită problemă de politică internă sau externă.

Moțiunile pot fi inițiate de cel puțin o pătrime din numărul senatorilor.

Art. 126. — Un senator nu poate semna mai multe moțiuni în același timp și în aceeași problemă.

Moțiunile trebuie să fie motivate și se depun la președintele Senatului, în cursul ședințelor în plen.

După primirea moțiunii, președintele o aduce la cunoștința Senatului în aceeași ședință, o comunică de îndată Guvernului și dispune afișarea acesteia la sediul Senatului.

Art. 127. — Președintele Senatului stabilește data dezbaterii moțiunii, care nu poate depăși 6 zile de la depunerea acesteia, înștiințând Guvernul asupra datei stabilite.

Art. 128. — După începerea dezbaterii moțiunii, senatorii semnatori nu-și pot retrage adeziunea la moțiune.

La moțiunile prezentate nu pot fi propuse amendamente.

Dezbateră se încheie prin supunerea la vot a moțiunii de către președintele Senatului.

Art. 129. — Dezbateră moțiunii se face cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 88—102 din prezentul regulament și se adoptă cu votul majorității senatorilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Întrebări

Art. 130. — Întrebarea constă în solicitarea de a se răspunde dacă un fapt este adevărat, dacă o informație este exactă, dacă Guvernul înțelege să comunice Senatului documentele ori informațiile solicitate de senator sau dacă are intenția de a lua o hotărâre într-o problemă determinată.

Fiecare senator poate adresa întrebări Guvernului, membrilor acestuia sau conducerii autorităților administrative autonome.

Cei întrebați, dacă sunt prezenți, au obligația să răspundă imediat la fiecare întrebare sau vor declara că prezintă răspunsul în zilele următoare, indicând data. Pentru cei care nu sunt prezenți, Senatul va stabili data la care aceștia sunt obligați să răspundă întrebărilor, pe care o va comunica celui în cauză.

La prezentarea întrebării, senatorul va preciza dacă dorește să primească răspunsul în scris sau oral în ședință publică.

Art. 131. — Dacă răspunsul la o întrebare dă naștere unei replici, durata afectată pentru aceasta este de cel mult 5 minute. Răspunsul la replică va fi dat în aceleași condiții în care s-a răspuns la întrebare.

Art. 132. — Nici un senator nu poate adresa mai mult de două întrebări în aceeași ședință. Durata afectată unei întrebări este de cel mult 3 minute.

Durata afectată întrebărilor și răspunsurilor va fi stabilită prin vot, de Senat, pentru fiecare ședință.

Întrebările care n-au putut fi prezentate și răspunsurile care n-au putut fi date în timpul stabilit vor fi reprogramate pentru ședința următoare, menținându-se ordinea înscrierilor.

Art. 133. — Senatul stabilește o zi din săptămână consacrată întrebărilor și răspunsurilor la acestea.

SECȚIUNEA a 3-a

Interpelări

Art. 134. — Interpelarea constă într-o cerere adresată de un senator Guvernului sau unui membru al acestuia, prin care se solicită explicații asupra politicii Guvernului în probleme ale activității sale interne sau externe.

Interpelările se fac în scris, arătându-se obiectul și motivarea acestora.

Interpelările se citesc de către senator în ședință publică și se transmit președintelui Senatului. Durata prezentării interpelării este de cel mult 5 minute.

Art. 135. — Interpelările se înscriu, în ordinea prezentării, într-un registru special, se afișează la sediul Senatului și se comunică celui interelat.

Senatul stabilește o zi din săptămână consacrată prezentării și dezbaterii interpelărilor.

Art. 136. — În ședința consacrată dezbaterii interpelării se dă cuvântul autorului și apoi celui interelat. Dacă răspunsul la interpelare dă naștere unei replici se dă cuvântul în aceeași ordine. Președintele Senatului poate limita durata luărilor de cuvânt.

În raport cu importanța problemelor dezbătute în cadrul interpelării, președintele consultă Senatul dacă dezbateră continuă cu luarea de cuvânt și a altor senatori.

Art. 137. — Senatul poate adopta o moțiune prin care să-și exprime poziția cu privire la problema ce a făcut obiectul interpelării, cu respectarea condițiilor prevăzute în secțiunea 1 din prezentul capitol.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea Senatului

Art. 138. — Președintele Senatului și președinții comisiilor pot cere Guvernului și celorlalte organe ale administrației publice informații și documente, în cadrul controlului parlamentar al activității acestora exercitat de Senat.

Solicitarea informării este obligatorie în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 139. — În cazul în care informațiile sau documentele solicitate privesc, potrivit legii, secrete de stat, Guvernul informează Senatul despre aceasta, iar Senatul decide în ședință secretă.

Art. 140. — Documentele primite se restituie organului respectiv după consultare.

SECȚIUNEA a 5-a

Informarea senatorului

Art. 141. — Fiecare senator are dreptul de a cere, prin intermediul Guvernului, de la organele centrale ale administrației publice, printr-o petiție adresată președintelui Senatului, orice acte sau dosare, precum și alte informații utile pentru activitatea sa.

Guvernul poate refuza satisfacerea petiției în cazul în care aceasta privește, în condițiile prevăzute de lege, secrete de stat referitoare la apărarea țării sau secrete de stat de importanță deosebită.

În acest caz, refuzul Guvernului poate fi adus la cunoștința Senatului, care va decide în ședință secretă.

Art. 142. — Senatorul are dreptul de a cere în scris sau oral de la autoritățile publice ale administrației locale, ale administrației județene și ale serviciilor publice descentralizate în județe sau de interes județean, din circumscripția electorală pe care o reprezintă, acte, dosare, precum și alte informații utile pentru activitatea sa.

Autoritățile prevăzute la alin. 1 sunt obligate să satisfacă cererile senatorului, în termen de cel mult 10 zile.

În caz de refuz, senatorul are dreptul de a se adresa Senatului, care va proceda conform prevederilor art. 141.

Art. 143. — Actele sau dosarele primite se restituie autorității respective, după ce au fost consultate.

SECȚIUNEA a 6-a

Petiții

Art. 144. — Oricine are dreptul de a se adresa cu petiții Senatului. Petițiile vor fi prezentate în scris și semnate, precizându-se domiciliul petiționarului sau al unuia dintre petiționari.

Art. 145. — Petițiile se înscriu în registrul general al Senatului, în ordinea primirii, consemnându-se numărul de înregistrare, numele, prenumele, domiciliul petiționarului și obiectul cererii.

Art. 146. — Petițiile înregistrate se repartizează, spre soluționare, de către unul dintre vicepreședinții Senatului, desemnat de președinte, Comisiei pentru cercetarea abuzurilor și petiții sau altei comisii permanente competente, potrivit obiectului petiției, ori senatorilor cărora le-au fost personal adresate.

Orice membru al Senatului poate lua cunoștință de conținutul unei petiții, adresându-se în acest scop președintelui comisiei căreia i-a fost repartizată.

Senatorul căruia îi sunt adresate petiții va depune diligențele necesare pentru soluționarea lor de autoritățile publice competente.

Art. 147. — Comisia va decide care sunt petițiile a căror rezolvare nu suferă amânare, sesizând, de îndată, autoritățile publice competente să le soluționeze. Pentru celelalte petiții, comisia va decide, în cel mult 10 zile de la înregistrarea lor, dacă le va trimite unei autorități publice competente ori le va clasa. În cazuri deosebite petiția se prezintă Senatului.

Autoritățile publice sesizate au obligația să informeze Senatul, în scris, în termen de 10 zile, despre soluția adoptată.

Petiționarului i se aduce la cunoștință ultima decizie adoptată.

Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și petițiilor adresate direct sau repartizate spre soluționare unui senator.

Art. 148. — Trimestrial, Comisia pentru cercetarea abuzurilor și petiții prezintă Biroului permanent un raport asupra petițiilor primite și a modului de soluționare a acestora.

În raport se vor face mențiuni cu privire la soluțiile date de autoritățile publice la petițiile care le-au fost trimise spre soluționare.

CAPITOLUL IV

Statutul senatorului

SECȚIUNEA 1

Imunitatea parlamentară

Art. 149. — Senatorii se bucură de imunitate parlamentară.

Imunitatea parlamentară are ca scop protejarea senatorilor împotriva urmărilor judiciare și garantarea libertății de gândire și acțiune a acestora.

Senatorul nu poate fi tras la răspundere juridică pentru voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Nici un senator nu poate fi reținut, arestat, percheziționat sau trimis în judecată, penală ori contravențională, fără încuviințarea prealabilă a Senatului, după ascultarea senatorului.

Cererea de reținere, arestare, percheziție sau privind posibilitatea trimiterii în judecată penală ori contravențională se adresează președintelui Senatului de ministrul justiției. Președintele Senatului o aduce la cunoștința senatorilor în ședință publică, după care o trimite de îndată Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, spre examinare, care va stabili dacă există motive temeinice pentru aprobarea cererii. Hotărârea comisiei se adoptă prin votul secret al majorității membrilor acesteia.

Ministrul justiției va înainta comisiei toate documentele pe care aceasta le solicită; în caz de refuz, comisia va apela la Senat.

Raportul comisiei se supune, în termenul stabilit de Senat, dezbaterii și aprobării acestuia.

Senatul decide asupra cererii, prin vot secret, cu majoritatea de două treimi din numărul senatorilor prezenți.

Art. 150. — Senatorul este considerat, în tot timpul mandatului său, a fi în exercițiul funcțiunii, motiv pentru care orice agresiune îndreptată împotriva sa este asimilată și sancționată conform dispozițiilor pre-

văzute pentru infrațiunea de ultraj. De această protecție juridică beneficiază și membrii familiei — soț, soție și copii — în cazul în care agresiunea împotriva acestora urmărește nemijlocit exercitarea de presiuni asupra senatorului în legătură cu îndeplinirea mandatului său.

Art. 151. — În caz de infrațiune flagrantă, senatorul poate fi reținut și supus percheziției. Ministrul justiției va informa neîntârziat pe președintele Senatului asupra reținerii și a percheziției. Dacă Senatul constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri. Dispoziția de revocare imediată a reținerii se execută de îndată prin ministrul justiției.

Art. 152. — Toate cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

SECȚIUNEA a 2-a

Incompatibilități

Art. 153. — Calitatea de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului. Alte incompatibilități sunt cele stabilite prin lege organică.

Art. 154. — Exercitarea unor funcții conferite de un stat străin sau de către o organizație internațională și salarizate de către acestea este incompatibilă cu mandatul de senator.

Art. 155. — Senatorii cărora Guvernul le încredințează o misiune temporară de cel mult 6 luni pot cumula exercitarea acestei misiuni cu mandatul de senator o singură dată.

Încredințarea unei misiuni pe o perioadă mai mare de 6 luni este incompatibilă cu calitatea de senator.

Art. 156. — Senatorul care se află într-o incompatibilitate prevăzută în art. 153, 154 și 155 alin. 2 sau în legea organică prevăzută de art. 68 alin. (3) din Constituție va demisiona din funcțiile care sunt incompatibile cu mandatul de senator, în termen de 30 de zile de la data validării mandatului.

După expirarea termenului prevăzut la alin. 1, senatorul care se află într-un caz de incompatibilitate este declarat demisionat din funcția de senator, de către Senat, la cererea Biroului permanent al acestuia, pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

Locul vacant va fi ocupat de către supleantul imediat următor de pe lista partidului sau formațiunii politice pentru care a candidat, excluzându-se persoanele care nu mai fac parte din partidul sau formațiunea politică respectivă. Asupra legalității alegerii supleantului, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări va prezenta Senatului un raport.

Art. 157. — În cursul termenului prevăzut la art. 156 alin. 1, senatorul trebuie să declare la Biroul permanent al Senatului orice activitate pe care va continua să o desfășoare în viitor.

Art. 158. — Schimbările intervenite în activitatea senatorului, în timpul exercitării mandatului, se aduc la cunoștința Biroului permanent, în cel mult 10 zile de la data apariției acestora, fiind aplicabile și prevederile art. 156.

Art. 159. — Se interzice utilizarea numelui oricărui senator, însoțit de această calitate, în orice acțiune publicitară privitoare la o întreprindere financiară, industrială sau comercială.

SECȚIUNEA a 3-a

Exercitarea mandatului de senator

Art. 160. — Senatorii intră în exercițiul mandatului la data intrării legale a Senatului, sub condiția validării.

După constituirea legală a Senatului, fiecare senator va depune, în fața plenului Senatului, întrunit în ședință solemnă, jurământul prevăzut de art. 82 alin. (2) din Constituția României.

Art. 161. — După validare, pe durata exercitării mandatului, senatorilor li se eliberează legitimația de membru al Senatului, semnată de președintele acestuia.

De asemenea, senatorii vor avea un însemn distinctiv al calității lor de reprezentanți ai poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata exercitării mandatului. Modelul însemnului se stabilește de Biroul permanent, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se suportă din bugetul Senatului.

Legitimația și însemnul se pot păstra de senator după încetarea mandatului, cu titlu evocativ.

Art. 162. — Pe durata exercitării mandatului, senatorii beneficiază de pașaport diplomatic.

Art. 163. — Calitatea de senator încetează la data intrării legale a Senatului nou-ales, precum și în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

Art. 164. — Pentru exercitarea mandatului de senator, în circumscripțiile electorale se organizează, pentru fiecare senator, câte un birou senatorial, având ca personal încadrat un șef de birou senatorial, un șofer și o secretară-dactilografă, personal care face parte din aparatul Senatului.

Personalul respectiv își desfășoară activitatea până la încetarea calității de senator a persoanei pentru care a fost angajat.

Pe timpul cât îndeplinește această activitate, personalul se consideră detașat sau, după caz, transferat în interesul serviciului, în condițiile legislației muncii.

Prin grija Senatului, fiecare birou senatorial va fi dotat cu un autoturism și i se vor asigura cheltuielile materiale și de servicii.

În vederea exercitării mandatului, prefecturile, consiliile județene sau, după caz, consiliile locale vor asigura fiecărui senator spațiul necesar pentru biroul senatorial și dotarea acestuia cu mobilier.

Art. 165. — Senatorii primesc drepturile bănești potrivit Legii salarizării senatorilor și deputaților, precum și personalului din aparatul Parlamentului și beneficiază de celelalte drepturi potrivit legii și Regulamentului Senatului.

Senatorii primesc indemnizația lunară și celelalte drepturi începând cu data intrării în exercițiul mandatului și până la încetarea acestuia.

Art. 166. — Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări poate propune Biroului permanent diminuarea indemnizației lunare și a diurnei de ședință, în funcție de prezența senatorului la lucrările Senatului.

Art. 167. — Pe durata exercitării mandatului de senator, contractul de muncă al persoanei în cauză se suspendă, cu excepția cazurilor în care Biroul permanent decide altfel, la cererea Senatului și cu avizul unității.

SECȚIUNEA a 4-a

Concedii, absențe, demisii

Art. 168. — Nici un senator nu poate lipsi de la ședințele Senatului sau ale comisiei din care face parte, decât în cazul în care i s-a aprobat aceasta.

Art. 169. — Concediile se acordă pentru motive de boală sau interese personale.

Concediile de boală se acordă pe baza certificatului medical

Pentru interese personale se pot acorda, în timpul unei sesiuni, cel mult 8 zile de concediu cu plata indemnizației, iar peste această durată concedii fără plată, care se pot efectua integral sau în mai multe tranșe. Concediile până la 4 zile se aprobă de președintele Senatului, iar cele cu o durată mai mare de 4 zile, de Biroul permanent.

Fiecare cerere de concediu pentru interese personale va avea menționat, de către unul dintre secretarii Senatului, numărul zilelor de concediu efectuate de senatorul respectiv.

Art. 170. — Senatorul care lipsește de la 8 ședințe consecutive, fără concediu sau peste concediul acordat, va fi invitat de președinte să justifice motivele absenței.

Dacă în termen de 20 de zile de la comunicarea invitației senatorul nu se prezintă sau nu trimite justificarea, pierde toate drepturile prevăzute la art. 165 din prezentul regulament.

Art. 171. — Senatorii pot demisiona prin cerere scrisă adresată președintelui.

Președintele Senatului, în ședință publică, întrebă senatorul dacă stăruie în cererea de demisie și, dacă răspunsul este afirmativ, ori, dacă senatorul nu se prezintă pentru a răspunde, declară locul vacant.

SECȚIUNEA a 5-a

Poliția ședinței

Art. 172. — Abaterile de la regulamentul atrag următoarele măsuri :

- a) avertismentul ;
- b) chemarea la ordine ;
- c) retragerea cuvântului ;
- d) îndepărtarea din sală pe durata ședinței.

Sanțiunile prevăzute la alin. 1 lit. a)—d) se aplică de președintele Senatului.

Art. 173. — La prima abatere de la regulament, președintele Senatului avertizează senatorul în culpă și-l invită să respecte regulamentul,

Art. 174. — Senatorii care vor nesocoti avertismentul și invitația președintelui și vor continua să se abată de la regulamentul, precum și cei care, chiar pentru prima dată, încalcă în mod grav dispozițiile regulamentului, vor fi chemați la ordine.

Chemarea la ordine se înscrie în stenograma ședinței.

Art. 175. — Președintele Senatului poate, înainte de a chema la ordine un senator, să-l invite să-și retragă sau să explice cuvântul care a generat incidente și care ar atrage aplicarea măsurii.

Dacă expresia întrebuințată a fost retrasă sau regretată ori dacă explicațiile date sunt apreciate de președinte sau de senatorul vizat ca satisfăcătoare, măsura nu se mai aplică.

Art. 176. — În cazul în care, după chemarea la ordine, senatorul continuă să se abată de la regulament, președintele Senatului îi va putea retrage cuvântul, iar dacă persistă, îl va îndepărta din sală.

Măsura îndepărtării din sală se execută de chestori.

Art. 177. — Pentru menținerea ordinii în ședințele comisiilor, președinții acestora au aceleași drepturi ca și președintele Senatului și pot aplica măsurile prevăzute la art. 172 alin. 1 lit. a)—d).

În cazul în care un senator săvârșește abateri deosebit de grave, președintele comisiei va suspenda ședința și va aduce cazul la cunoștința președintelui Senatului, care îl va supune Biroului permanent.

CAPITOLUL V

Serviciile Senatului

Art. 178. — Serviciile Senatului sunt conduse de secretarul general al aparatului Senatului.

Secretarul general este numit de Senat, pe durata mandatului acestuia, la propunerea președintelui. El poate fi revocat la propunerea a cel puțin 20 de senatori. Propunerea de revocare poate fi formulată o singură dată în cursul aceleiași sesiuni.

Secretarul general al aparatului Senatului este ordonator de credite și întocmește, împreună cu chestorii, proiectul de buget al Senatului.

Art. 179. — Pe baza Legii bugetului de stat, Senatul aprobă bugetul anual, precum și execuția acestuia, după verificarea de către chestorii Senatului.

Dotarea Senatului cu mijloace de transport auto și modul de utilizare a acestora, precum și cheltuielile de protocol se stabilesc prin norme aprobate de Biroul permanent, în limita sumelor prevăzute în bugetul anual.

Art. 180. — Structura aparatului Senatului și statul de funcții al acestuia se aprobă de Senat, la propunerea Biroului permanent.

Art. 181. — Folosirea colaboratorilor pentru lucrările Senatului, ale comisiilor și pentru unele activități ale aparatului Senatului se aprobă de Biroul permanent.

Indemnizația colaboratorilor, în limitele stabilite de lege, se propune de beneficiarul colaborării și se ordonancează de secretarul general al aparatului Senatului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 182. — Constituționalitatea prezentului regulament poate fi verificată de Curtea Constituțională, la cererea președintelui Senatului, a unui grup parlamentar sau a cel puțin 25 de senatori.

Art. 183. — Dispozițiile prezentului regulament pot fi modificate cu votul majorității senatorilor.

Art. 184. — Prevederile art. 164 referitoare la angajarea unei secretare-dactilografe și a unui șofer, precum și la dotarea birourilor senatoriale cu câte un autoturism se vor aplica cel mai târziu o dată cu adoptarea bugetului Senatului pe anul 1994.

Până la punerea în aplicare a dispozițiilor alineatului precedent, pentru exercitarea mandatului de senator, în circumscripțiile electorale, prin grija prefecturilor și, după caz, a consiliilor locale, se va organiza, pentru fiecare senator, un birou senatorial.

Pentru desfășurarea activităților senatoriale, prefecturile și, după caz, consiliile locale vor pune la dispoziția senatorului un mijloc de transport și o dactilografă.

Biroul permanent al Senatului va face, de îndată, demersurile necesare la Guvernul României în vederea aducerii la îndeplinire a prevederilor acestui articol.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege (citații, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunțuri ale agenților economici, cereri de dobândire sau de renunțare la cetățenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1993, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	14.400
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	1.200
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	8.000
● COLECȚIA DE LEGI ȘI DECRETE	1.200
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	2.000

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1993, sunt următoarele :

	<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț 1.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț 1.400
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț 2.400
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț 1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 20
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinței judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț 11.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi :	
— pentru agenții economici care au funcționat în anii 1991 și 1992	per anunț 8.000
— pentru agenții economici care au funcționat numai în anul 1992	per anunț 7.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 300
— alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvânt 20

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial” București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58